

Stockholm
University

BEHIND THE THRONE

Femininitet i populärtelevision

- Femininitet och representation i TV-serien Game of Thrones

Stockholms universitet, JMK

Medie- och kommunikationsvetenskap

Examenarbete 15hp

V15MKAND

Handledare: Anja Hirdman

Författare: Taimaz Bradson

Abstract

Syftet med denna uppsats är att undersöka hur olika typer av femininiteter gestaltas i populärtelevision. Undersökningen kommer att utföras genom att analysera tre utvalda avsnitt ur fantasy serien *Game of Thrones*. Uppsatsen avser att undersöka hur olika typer av femininiteter konstrueras i narrativet i relation till makt, överlevnad och det maskulina för att slutligen undersöka vilka femininiteter som premieras.

Undersökningen kommer att utföras ur ett narrativt perspektiv, en analysmetod hämtad från boken *How to Study Television* av Keith Selby och Ron Cowdery, där konstruktion och narrativ är centrala begrepp. Jostein Gripsrud redogör för hur en berättelse kan definieras i boken *Mediekulturer Mediesamhälle* som även används i undersökandet av serien. Den teoretiska ramen för studien består av teorier och begrepp som berör femininitet, postfeminism, representation som är relevanta för analysen. Stuarts Halls representationsteorier kring stereotyper och skillnader används också i uppsatsen. Judith Butler, som framför ett postfeministiskt perspektiv, används också i uppsatsen samt hennes begrepp performativitet. Carrie Paechter redogör för "hon" och diskuterar terminologin av femininiteter och maskuliniteter utifrån flera perspektiv som också appliceras på analysen. Studiens resultat kommer i slutsatserna att relateras till Rosalind Gill som nämns i den tidigare forskningen.

Den genomförda analysen behandlar hur de olika karaktärerna och deras femininiteter kan förstås i relation till makt och överlevnad utifrån deras femininitetsideal. Alla karaktärers femininitet står i grund för hur de tillskrivs sina identiteter och gestaltas i serien. Min slutsats indikerar på att de femininiteter som premieras högst i serien är de som erhåller en specifik makt över sig själva som kvinnor. De flytande karaktärerna och deras femininitetsideal blir mer gynnande än de stereotypa. Min studie påvisar på att makt i sig inte gynnar karaktärerna mest, utan makt över sig själva som karaktärer är den representationen av femininitet som värderas högst.

Nyckelord: Femininitet, Game of Thrones, populärkultur, representation, kvinnlig identitet, performativitet.

Innehållsförteckning

1.0	Introduktion.....	4
1.0	Inledning.....	4
1.1	Problemformulering.....	4
1.2	Syfte och frågeställningar:	5
2.0	Material och avgränsning.....	5
3.0	Bakgrund.....	6
3.1	Game of Thrones	6
3.2	Game of Thrones ökade popularitet.....	7
3.3	Hur publiken förhåller sig till karaktärerna.....	7
3.4	Huvudkaraktärerna	8
4.0	Tidigare forskning	9
5.0	Teoretiskt ramverk	10
5.1	Representation, stereotyper och skillnader.....	10
5.2.1	Postfeminism	11
5.2.2	Performativitet.....	11
5.3	Femininitet och maskulinitet.....	12
6.0	Metod.....	13
6.1	Det narrativa perspektivet	13
6.2	Tillvägagångssätt	14
7.0	Analys	15
7.1.1	Beskrivning av analyserat avsnitt:	15
7.1.2	Fyra olika femininiteter ur pilotavsnittet.....	16
7.2.1	Beskrivning av analyserat avsnitt:	17
7.2.2	Analys: Sansa Stark	18
7.2.3	Analys: Arya Stark	21
7.3.1	Beskrivning av analyserad avsnitt:	22
7.3.2	Analys: Cersei Lannister	24
7.3.3	Analys: Daenerys Tygarian.....	25
8.0	Slutsats och slutdiskussion	27
8.1	Vilka femininiteter premieras i serien?	27
8.2	Slutord	31
8.3	Förslag till vidare forskning.....	32
9.0	Källförteckning	33
10.	Bilagor.....	35

1.0 Introduktion

1.0 Inledning

Den tidigare synen på det kvinnliga könet som något enhetligt och universellt har förkastats och ett skifte från begreppet 'kön' till 'genus' har skett. Genusforskaren Ulrika Dahl redogör för att skiftet från kön till genus inte har resulterat i nya sätt att teorisera femininiteter och ifrågasätter rädslan av att kartlägga akademiska kategorier gällande frågor, samt problematik kring femininiteter. I denna studie kommer jag att undersöka och redogöra närmare för hur olika typer av femininiteter gestaltas i populärtelevision. *Game of Thrones* är en amerikansk fantasyserie som är skapad av HBO och baserad på romanserien skriven av George R.R. Martin kallad "A Song of Ice and Fire". Serien har dragit rekordmånga tittare till HBO, och fått en bred och aktiv publik. TV-serien *Game of Thrones* kritiserar i media för sitt frekventa användande av våld och nakenhet, samt förtrycket av seriens kvinnliga karaktärer. Trots detta är serien mycket framgångsrik och omtyckt både av kvinnor och män runt om i världen.

Jag kommer att undersöka hur femininiteter gestaltas i relation till makt och överlevnad i *Game of Thrones* för att sedan undersöka vilka eller vilken femininitet som premieras i narrativet. Analysen kommer att baseras på fyra kvinnliga karaktärer vilka jag anser gestaltar och förmedlar olika typer av femininiteter i serien. Fokus kommer att ligga i populärkulturens föreställning av femininitet, genom att undersöka de ideal som kommer till uttryck i berättandet av de valda karaktärerna i seriens narrativ.

1.1 Problemformulering

Framställningen av genus i medierna, främst i populärkulturen, kan ses som en skapelseprocess som sätter avtryck på ens självbild och representation. Kvinnorna i *Game of Thrones* blir ständigt debatterade inom media. Debatterna berör bland annat våldet som framförs mot kvinnorna i serien, de stereotypa representationerna och den sexualiserade kvinnan. Det finns även debatter kring hur kvinnor anses vara hyllade i *Game of Thrones* och somliga argumenterar för att vissa karaktärer är feministiker. Detta gör serien till ett väldigt intressant forskningsområde där framställningen av kvinnor och femininitet uppfattas olika av publiken.

1.2 Syfte och frågeställningar:

Syftet med denna studie är att undersöka hur framställningen av femininitet konstrueras i relation till makt och överlevnad i TV-serien *Game of Thrones*. Avsikten är att ge klarhet och en djupare förståelse kring representationen av femininiteter i serien, samt att analysera de olika gestaltningarnas innebörd som har lämnat publiken splittrad.

Frågeställningar:

- Vilka olika typer av "femininiteter" och femininitetsideal kommer till uttryck?
- Hur gestaltas de kvinnliga karaktärerna i relation till överlevnad och makt?
- Hur förhåller sig karaktärerna i relation till det maskulina?
- Vilka femininiteter premieras i serien?

2.0 Material och avgränsning

Materialet som studien kommer att undersöka är tre avsnitt ur TV-serien *Game of Thrones* med fokus på fyra kvinnliga karaktärer. *Game of Thrones* har i skrivande stund sänds i fem säsonger, där varje säsong består av 10 avsnitt. Jag har själv sett alla existerande avsnitt av serien. *Game of Thrones* binder samman väldigt många olika berättelser och perspektiv i sitt berättande av kampen om tronen. Denna detaljerade typ av narrativstruktur har resulterat i att serien har en mycket långsam och komplex berättarstruktur där vissa karaktärer inte framgår i varje avsnitt. På grund av den komplexa berättarstrukturen kommer jag att använda mig av ett representativt urval.

Det finns mycket empiri att tillgå, men på grund av studiens storlek och omfattning kommer jag avgränsa mig till tre avsnitt. Det representativa urvalet som kommer att analyseras genomgående är tagna ur seriens tre första säsonger. Fokus under urvalsprocessen har legat på avsnitt där karaktärernas femininitetsideal visats som starkast, vilket framkommer i deras kamp om överlevnad, samt i deras maktutövande. Dessa två teman står i grund för valet av avsnitt som kommer att användas i min studie. Det representativa urvalet kommer att analyseras med hjälp av en narrativ analysmetod.

Pilotavsnittet där alla karaktärer introduceras kommer enbart att användas för att kartlägga och kategorisera in karaktärerna i olika femininitetstyper. Sedan kommer två avsnitt att analyseras, bortsett från pilotavsnittet, med fokus på två karaktärer per

avsnitt. De valda karaktärerna redogörs för i bakgrunden och en utförlig materialbeskrivning redogörs för i analysen.

3.0 Bakgrund

3.1 Game of Thrones

Game of Thrones skildrar en berättelse kring striden om ”The Iron Throne of Westeros”. Serien fokuserar på sju kungariket där de nobla familjerna i serien står i kamp om tronen. *Game of Thrones* är av genren fantasy där världen som berättelsen utspelar sig i är fiktiv, med en verklighet som präglas av övernaturliga företeelser och fantasipräglade element. Genren fantasy ger serien utrymme till att experimentera med olika konstruktioner av feminiteter. Det går att betrakta serien som banbrytande med många intressanta representationer av kvinnlighet. Westeros är en hypermaskulin kontinent och de flesta som står i kamp om tronen är män. Trots detta finns det väldigt starka och intressanta kvinnliga karaktärer att studera. Serien berättas och utspelas på tre olika platser, den första är kontinenten Westeros där fem nobla familjer försöker lägga anspråk på tronen. Den andra platsen som inträder i berättandet är The Wall, en gammal mur som skyddar Westeros från det okända och farliga i norr. Den tredje berättelsen ligger på en kontinent i öst som heter Essos. På denna kontinent befinner sig Daenerys Tygarian, en av de valda karaktärerna, isolerad från de andra kvinnliga huvudkaraktärerna. Alla kvinnliga huvudkaraktärer som kommer att undersökas är av nobelt blod vilket resulterar i att även de är starkt påverkade av kampen om tronen.

Uppsatsen kommer att använda sig av ett postfeministiskt perspektiv som blir väldigt fruktbart att applicera på kvinnorna i *Game of Thrones*. Som utgångspunkt i analysen kommer karaktärernas symboliska handlingar att stå i fokus. Dessa kommer, i sin tur, att konstruera deras feminiteter med utgångspunkt i att deras situationella handlingar ger upphov till den representerade feminitet som framförs i serien.

Det medeltida ramverket som präglar *Game of Thrones* bygger bland annat på sexistiska strukturer som man har bearbetat in i serien. *Game of Thrones* behandlar denna problematik i sitt berättande, och den präglas av strukturer som i sin tur dikterar könsroller, framförallt kvinnans (Irwin & Jacoby 2012:214). Emilia Clarke, som

spelar en av seriens största kvinnliga karaktärer, Daenerys Tygarian, försvarar serien mot anklagelser om misogyni och seriens frekventa användande av våld och sexism i en artikel i *The Independent*. Detta gör hon genom att påpeka hur de kvinnliga karaktärerna accepterar sin kvinnlighet och finner styrka i den: "I think that's the beauty of the show: as women, we accept our femininity and take strength from it, as opposed to trying to hide it and behave in a masculine way."

3.2 Game of Thrones ökade popularitet

Game of Thrones visas på amerikansk TV och på Internet genom plattformar skapade av HBO. I Sverige får man åtkomst till serien genom HBO-Nordic. HBO-Nordic släpper inga tittarsiffror, därför blir det problematiskt att redogöra för hur populär den är i Sverige. I artikeln *Rekordsiffror för nya "Game of thrones"* i DN redogör Karl Dalén för att *Game of Thrones* under 2012 var världens mest nerladdade TV-serie. Den laddades ner 4,3 miljoner gånger i snitt per avsnitt. Som en reaktion till det illegala nedladdandet har HBO skapat smidiga lösningar för att se serien på nätet. Deras lösningar är tillgängliga i 176 länder vilket indikerar på att serien har en stor och transnationell publik. I artikeln *'Game of Thrones' Ratings: HBO Show Returns With Series High* i tidningen *Variety* redogör för hur seriens tittarsiffror enbart stiger. Det första tittarrekordet låg på 4 miljoner tittare under säsong två, som överstegs till 5 miljoner tittare under säsong tre. Vid säsong fyra var tittarsiffrorna uppe på 7 miljoner och just nu ligger de på 8 miljoner. Detta indikerar att seriens stora framgång bland publiken tycks höjas med varje säsong.

3.3 Hur publiken förhåller sig till karaktärerna

Entertainment Weekly publicerade 2013 ett "likeability index", där man rankade karaktärer från olika TV-serier i relation till hur omtyckta, respektive hatade, de var tillsammans med om de är goda eller onda (se bilaga 1). De fyra valda karaktärerna i denna studie existerar på kartan och redogörs för mer utförligt under stycket huvudkaraktärer. Deras placering i detta index står som utgångspunkt för hur publiken förhåller sig till dem i relation till tycke. Detta kommer att behandlas efter analysen under slutsats i relation till vilka femininiteter som premieras i serien, för att undersöka varför och hur de gynnas både i narrativet och hos publiken.

3.4 Huvudkaraktärerna

Arya Stark

Arya är den yngsta dottern av huset Stark och är en av huvudkaraktärerna i serien. Hon framställs som envis och våldsamt oberoende. Hon föraktar traditionella kvinnliga sysselsättningar och misstas ofta för en pojke. I kontrast till sin syster har hon inget intresse av dans, sång eller andra feminina aktiviteter, är i ständig jakt efter nya äventyr. Hon är påhittig och listig men karaktäriseras även som hänsynslös. Arya har placerats högt upp i indexet under den omtyckta delen vilket indikerar på att hon är den mest omtyckta karaktären av de valda karaktärerna som kommer att undersökas i studien.

Daenerys Tygarian

Daenerys är en av de mest flytande karaktärerna i serien. Hon är en av de sista arvingarna till den legendariska Targaryen-släkten som tidigare regerat över Westeros. Hon är en av huvudkaraktärerna med en stark moral kompass gällande vad som är rätt och fel, samt en stark avsky gentemot slaveri. Daenerys Targaryen är den enda kvinnliga huvudkaraktären som har lyckas åstadkomma en tillräckligt maktfull position för att kunna vara en motståndare till de manliga kungarna i kampen om tronen som härskare över Westeros. Hon kallas även kallas för *The Mother of Dragons* i serien, då hon lyckats kläcka fram drakar från uråldriga drakägg som sades vara förstenade. Daenerys är placerad på den omtyckta sidan av indexet och är den mest omtyckta karaktären efter Arya.

Cersei Lannister

Cersei är drottning över Westeros och anses vara politisk ambitiös, manipulativ och hänsynslös. Hon har ett incestuöst förhållande med sin tvillingbror Jamie, som även är fader till hennes tre barn, samtidigt som hon är gift med kungen som hon inte älskar. Hon är mycket listig när det kommer till politik men kan beskrivas som en aning labil och paranoid. Hon är en av de mest maktfulla kvinnorna i serien baserat på hennes position som drottning. Cersei är placerad långt nere under den hatade skaran karaktärer i indexet. Hon är även den enda av mina valda karaktärer som är placerad på den "onda" sidan. Detta har i uppgift att fastställa om publiken anser dem vara goda eller onda.

Sansa Stark

Sansa Stark är av den första dottern av huset Stark. Hon är uppvuxen som en ”dam” och intresserar sig i feminina aktiviteter. Hon strävar efter en sagolik romans i jakten på en prins. Hon karaktäriseras som en av de mer naiva karaktärerna och framställs som öm. Hon blir förlovad till prinsen av Westeros och utsätts för ett konstant förtryck av både män och kvinnor i serien. Sansa är placerad långt ner i indexet vilket indikerar på att hon är bland de mest hatade av karaktärerna.

4.0 Tidigare forskning

Den tidigare relevanta forskningen till min uppsats berör främst kvinnorepresentationer i populärkultur. Rosalind Gill redogör för att studier kring genus inom media är väldigt heterogena där forskare är enade om att den kulturella representationen utgör en viktig plats för undersökandet och kamp, men oense på mycket annat. Fältet präglas av mångfald, olika synsätt och perspektiv som ständigt debatteras. Gill redogör för karakteristiska tendenser gällande kvinnlighet och media där kvinnor tenderar att enbart framställas i relation till de manliga karaktärerna. (Gill 2007:38). Detta är en tendens som präglar serien *Game of Thrones* där kvinnorna ofta konstrueras i relation till de manliga karaktärerna. De blir även tillskrivna generaliserade roller på en deskriptiv nivå som fruar, prostituerade, mödrar och döttrar. Gill belyser fascinationen av den kvinnliga kroppen i dagens populärkultur, och femininitet som en kroppslig företeelse. Ett skifte från tidigare representationspraktiker gällande femininet har uppstått, istället för den moderliga och emotionella kvinnan har den sensuella kroppen presenteras som kärnan till kvinnans identitet (Gill 2007:255). Hon redogör även för hur spänningsförhållandet mellan det manliga och det kvinnliga jämnas ut när en kvinna framställs som framgångsrik och mäktig, trots att hon fortfarande objektifieras som väldigt kvinnlig, sexuell och lustfylld (Gill 2007:96). Gill framför värdefulla argument gällande representationen av kvinnor inom populärkulturen som jag kommer att bygga vidare på, och applicera på kvinnorepresentationen i *Game of Thrones*.

Genusforskaren Ulrika Dahl, som nämns i inledningen, framför en problematik kring att teorisera feminiteter på en förståelig nivå. En uppdelning av olika typer av

maskuliniteter framförda av Connell existerar inom den teoretiska världen, men en teoretiskt begriplig kartläggning av *femininiteter* är svåra att hitta. Den tidigare forskningen indikerar på att olika feminiteter är en produkt av att vara kvinna och definieras utifrån beteende, manér, intressen, kropp, framställning och presentationen av sig själv. Judith Butlers teorier och argument kommer att bli en grund för denna studie. Hon redogör för komplexiteten gällande kön och hur genus konstrueras baserat på symbolisk handling, som redogörs för i den teoretiska ramen.

5.0 Teoretiskt ramverk

5.1 Representation, stereotyper och skillnader

Hall redogör för stereotypisering som en betecknad praxis som reducerar individer till ett fåtal, enkla essentiella karaktärsdrag som representeras som absoluta. Han framför argument av Richard Dyer som gör en distinkt skillnad mellan att kategorisera och stereotypisera, då han menar att utan kategorier skulle vi ha det svårt att förstå oss på världen. Vi förstår världen genom att referera personer, objekt, erfarenheter och händelser till allmänna klassifikationsscheman som utgår från vår kultur (Hall 1997:257). Stereotypisering distribuerar en strategi av "uppdelande". Det separerar det normala och accepterade från det onormala och oacceptabla. Strategin exkluderar allt som inte passar in och framstår som annorlunda i ett samhälle och stereotypisering kan ses som en del i upprätthållandet av den sociala och symboliska ordningen (Hall 1997:258).

För att kunna undersöka och upptäcka skillnader inom feminiteter och varför de spelar så stor roll måste vi titta på de olika argument som influerar vårt ramverk för hur vi uppfattar skillnader i vår kultur. Det lingvistiska argumentet som ursprungligen gjordes av Ferdinand De Saussure redogör för att skillnader är centrala för att begripa olika saker. Vi begriper manligt genom att jämföra det med kvinnligt. Betoningen ligger alltså på motsatserna, och utan motsatserna skulle mening inte existera. Hall bygger vidare på detta och framför det antropologiska argumentet som redogör för att varje kultur ger mening genom klassificeringssaker. Klassificeringen innebär att betona skillnaden i något, där det finns en princip enligt vilken du bestämmer om något är annorlunda eller liknande. Argumentet bygger på att skillnad är skapad av

klassificeringsprinciper. Principerna kan uppfattas som naturliga, logiska och oföränderliga men är i själva verket sociala konventioner (Hall 1997:234-236).

5.2.1 Postfeminism

Denna uppsats utgår ifrån ett postfeministiskt perspektiv där representationen av genus ses som något socialt konstruerat genom kommunikativa praktiker. Judith Butler problematiserar och kritiserar tidigare definitioner av det feminina och åtskillnaden mellan det biologiska könet och det socialt konstruerat könet i sitt verk *Gender Trouble (1990)*. Butler redogör för att den feministiska teorin tidigare har antagit att det finns någon redan existerande kategori av kvinnlighet inom den feminina identiteten, och den konstruerar feministiska mål och intressen inom själva diskursen. Detta antagande konstituerar även kvinnor som subjekt för politiska representationer i exempelvis media (Butler1990:2). Den binära synen på det maskulina och feminina utgör snäva ramverk, där det feminina kontextualiseras. Hon menar alltså att det maskulina och feminina separeras analytiskt och politiskt från konstitutioner som klass, ras, etnicitet och andra maktrelationer vilka både utgör identitet och idén kring identitetsmissvisande. Butler föreslår att universalitet och en enhetlighet inom ämnet feminism undermineras av begränsningar i förhållande till diskursen där den fungerar (Butler1990:6).

Butler framför att det inte finns någon könsidentitet bakom uttryck för kön, utan att identiteten är performativt skapad av de uttryck som sägs vara dess resultat. Hon syftar på att kön inte är en essentiell del av människors identitet, utan en föreställning som är föränderlig beroende på tid och situation (Butler1990:25). Detta synsätt menar att identitet bör ses som något flytande som tillåter individen att forma och konstruera sin egen identitet. Butler utmanar den konventionella synen på feminitet med sitt postfeministiska synsätt och insisterar på ett nytt sätt att titta på kön och genus. Hon redogör för att kön bör ses som en flytande och flexibel variabel istället för ett fixerat binärt system som konstitueras av manliga och kvinnliga motsatser. Genus är därmed socialt konstruerat där den fundamentala idén är att genus, bortom könet hos individen, är konstruerat genom symboliska handlingar.

5.2.2 Performativitet

Butler redogör för hur begreppet performativa handlingar skapar en förståelse av hur genus produceras. Begreppet redogör för hur förväntningar på genuset producerar de

egenskaper som genuset bär. Genus konstrueras alltså genom de förväntade egenskaperna och skapas genom upprepade handlingar grundat i förväntningarna man har av genusets natur (Butler 1990:xv). Ord, gester och handlingar producerar innehåll, fast enbart på utsidan, vilket resulterar i att kroppen inte har någon bestämd essens utan formas av performativa handlingar. Den inbillade föreställningen om den inre kärnan av egenskaper som genusbegreppet vidhåller som de performativa handlingarna konstruerar och producerar diskurser som är fundamentala för en diskursiv mening av genusidentitet (Butler 1990:185). Butlers performativitetsbegreppet kommer att användas för att undersöka hur karaktärernas feminiteter konstrueras utifrån deras performativa handlingar.

5.3 Femininitet och maskulinitet

I publikationen *Masculine femininities/feminine masculinities: power, identities and gender* av Carrie Paechter redogör hon för, och diskuterar, terminologin av femininiteter och maskuliniteter utifrån flera perspektiv. Hon problematiserar Connells definition av maskulinitet i relation till femininet:

”‘Masculinity’, to the extent that the term can be briefly defined at all, is simultaneously a place in gender relations, the practices through which men and women engage that place in gender, and the effects of these practices in bodily experiences, personality and culture..” – (Connell 1995: 71)

Maskulinitet utifrån Connell definieras som vad ”män och pojkar gör” och femininitet definieras som ”den andra”. Detta är en problematisk definition, då vi inte har en klar bild kring vad män och pojkar gör och inte gör. Vidare kategoriserar Connell maskuliniteter som Paechter sätter i relation till feminiteter där hon redogör för att feminiteter inte är konstruerade på samma sätt som maskuliniteter. Hon redogör för att det finns olika maktrelationer inpräglade i hur individer avser uppdelningen av maskuliniteter och femininiteter. Vidare redogör hon för en uppdelning där två femininiteter framförs, en hyperfemininitet och en normativ femininitet. Hon förklarar att hyperfemininiteten är en sorts femininitet som ställs över den normativa. Vidare redogör hon för att femininiteten, i en maktordning, är maktlös i relation till det maskulina. Hon menar att vi inte kan kategorisera feminiteter på samma sätt som maskuliniteter, då femininiteter inte medför någon

kulturell makt. Femininiteter kan dessutom inte garantera patriarkat, utan istället är de konstruerade som en mängd olika negationer av det maskulina (Paechter: 255-256).

Paechter argumenterar för att vi bör skilja manlighet och kvinnlighet som ideala typiska former som är bundna med en hegemonisk maskulinitet. Vi bör se det som avseenden där människor konstruerar och förstår sig själva i termer av att "göra" pojke/man eller flicka/kvinna. Avslutningsvis framför Paechter ett citat från Judith Butler: "It seems to me that the future symbolic will be one in which femininity has multiple possibilities, where it is... released from the demand to be one thing, or to comply with a singular norm, the norm devised for it by phallogocentric means." (Butler 2004: 196–197). Paechter resonerar emot detta argument genom att framföra att vi troligtvis alltid måste definiera oss utifrån två kön, då det anses vara för inpräglad i våra samhällen. (Paechter: 261-262). Paechter avser att klargöra hur vi kan definiera femininitet som är starkt kopplat till maskulinitet och en bra förgrund till förståelse av definitionen av feminiteter respektive maskuliniteter. Hennes uppdelningar och argument kommer att användas i analysen.

6.0 Metod

6.1 Det narrativa perspektivet

I denna studie kommer jag att använda mig av ett narrativt perspektiv. Metoden ger systematiska verktyg i undersökandet av narrativa berättelser och underliggande ideologiska betydelser, som signaleras genom berättandet av medietexten. Det narrativa perspektivet är en tacksam metod att applicera på populärkulturella texter så som TV-serier, i syfte att studera den medierade textens betydelse på en explicit och implicit nivå. Analysen kommer att undersöka de fyra valda karaktärerna genom deras gestaltning i serien med fokus på femininitet och representation.

Inom Narratologi är berättandet i fokus. Gripsrud redogör för hur en berättelse kan definieras i boken *Mediekulturer Mediesamhälle*: "En berättelse är en framställning av ett mänskligt (eller människoliknande) subjekt som har ett projekt (vilja, önskan, begär) och som genomlever en kausal kedja av sammanhängande händelser." (Gripsrud 2011:242). Berättelsen förhåller sig till varandra genom orsak och verkan då Gripsrud menar på att sammanhangen och sambanden är kausala. Det finns flera

formuleringar kring hur en strukturerad tidsserie framställer en berättelse. Gripsrud redogör för att en berättelse framställer en rad händelser som leder till en relativt stabil situation till en annan. En ytterligare formulering för att beskriva förloppet av berättelsens meningsfulla helhet, är att varje berättelse består av delar eller en hel rörelse av ett tillstånd av jämvikt, som genom ett tillstånd av bristande jämvikt leder till ett nytt och annorlunda tillstånd av jämvikt. (Gripsrud 2011:243).

Begreppet *Narration* står för det symboliska agerandet genom ord eller akter. Den har en metodisk mening för den som tolkar narrationen vilket är centralt inom det narratologiska perspektivet. Konceptet som kan ses som trovärdigt eller retoriskt, vilket medför en övergång från den rationella världen av paradig. Ett paradigm är ett konceptuellt ramverk för att förstå världen omkring oss. Den rationella världens paradigm är ett ramverk som utgår ifrån att människor är rationella varelser, och gör beslut baserat på logiska argument, bevis och resonemang. Det narrativa paradigmet är tvärtemot det rationella, ett konceptuellt ramverk som sätter berättandet som kärnan i all mänsklig kommunikation (Sellnow 2014:50).

Den narrativa analysen genomförs i tre steg. Det första steget går ut på att deskriptivt redogöra för vad som sker i berättelsen. Fokusen ligger på huvudelementen som utgör narrativet. Det andra steget går ut på att tolka och redogöra för narrativets explicita meningsinnehåll och vilka innebörder det kan tänkas ha. Det tredje steget går ut på att finna det implicita meningsinnehållet av medietexten, genom att koppla narrativet till samhällliga värderingar, exempelvis värderingar kring feminiteter för att kunna ge klarhet till varför narrativet ser ut som det gör (Selby och Cowdery 1995:30-34).

6.2 Tillvägagångssätt

Jag kommer inledningsvis att kategorisera in de fyra valda karaktärerna i olika typer av feminiteter som representeras i det första avsnittet av serien. Dessa feminitetskategorier kommer sedan att analyseras i relation till karaktärernas narrativ i serien med fokus på överlevnad och makt. Efter kategoriseringen kommer varje karaktär att analyseras enskilt för att underlätta förståelsen. Mitt syfte och underfrågor kommer att besvaras genom den narrativa analysen, där jag kommer att börja med att redogöra för de valda avsnittens huvudelement. Vidare kommer jag att undersöka det explicita meningsinnehållet som avsnittet innehåller genom

framställningen av varje karaktär. Vid detta stadie kommer deras relation till det maskulina att undersökas. Jag kommer slutligen att undersöka det implicita meningsinnehållet av medietexten i relation till makt och överlevnad. Det undersökta materialet i analysen kommer sedan sammanställas för att kunna besvara vilka femininiteter som premieras högst i serien i relationen till varandra och till publiken i form av tycke samt undersöka hur olika femininiteter gynnas i narrativet.

7.0 Analys

7.1.1 Beskrivning av analyserat avsnitt:

Säsong 1 Avsnitt 1: Winter is Coming

Detta avsnitt kommer enbart att användas för att kategorisera karaktärerna i olika typer av femininiteter

Avsnittet *Winter is Coming* handlar om att kungen av Westeros har besökt The North för första gången på nio år. Scenen inleds med att kungen träder fram och den nobla familjen Stark bemöter honom och hans drottning Cersei Lannister. Den första som kungen interagerar med utifrån mina valda karaktärer i denna scen är Sansa Stark, som ofördröjligen och enbart blir hyllad för sin skönhet. Kungen går vidare och ifrågasätter vem Arya Stark är då han inte känner igen henne på grund av hennes unga ålder. I avsnittet kommer kungen av Westeros och Sansas far, Ned Stark, överens om att Sansa ska bli bortgift till kungaparets son, kronprinsen. Vidare i avsnittet ser vi Cersei manipulera Sansa för att undersöka om hon kommer att passa in i deras kungadöme.

Daenerys är en karaktär som har ett frångått narrativ i serien och hon interagerar inte med någon av de andra kvinnorna som jag har valt att undersöka. Hon introduceras i sin första sekvens som passiv och hjälplös. Hon blir inropad av sin bror som tar fram en gåva och förklarar att hon måste vara perfekt idag. Han klär av henne och påpekar att hon inte längre är en flicka utan nu har en kvinnokropp. Daenerys bror har precis genomfört en affär där han ska sälja henne som en fru till en av krigsherrarna där han mot hennes vilja har sålt henne till det primitiva krigsfolket Dotharaki i utbyte mot en arme.

7.1.2 Fyra olika femininiteter ur pilotavsnittet

I det allra första avsnittet, *Winter is Coming*, kristalliseras fyra femininitetstyper genom gestaltningen av mina fyra valda karaktärer. Sansa Starks gestaltas som en mycket feminiserad karaktär då hon för sig "korrekt" utifrån de ramverk som fanns för en kvinna under hennes tid. Hon är kvinnlig trots att hon är väldigt ung och intresserar sig för många feminina aktiviteter. Hon gestaltas som mycket vacker men naiv strävandes efter en sagolik romans. Ett återkommande tema som är inbundet till Sansas gestaltning och berättande är den kvinnliga skönheten, som sätts i fokus varje gång hon interagerar med någon i avsnittet. Denna gestaltning ger upphov till min kategorisering av Sansa som *en traditionell femininitet*, formad och begränsad utifrån ridderliga ramverk kring hur kvinnor ska vara och föra sig. Sansas kategorisering och representation som en traditionell femininitet påverkar alla hennes handlingar i avsnittet. Med utgångspunkt att alla handlingar är performativa, så agerar Sansa med sina performativa handlingar på ett sätt som förväntas av henne kring hur hon bör vara som en traditionell dam. De kommunikativa praktiker är alltså med och konstruerar skapandet av den traditionella femininiteten.

Cersei Lannister gestaltas som en självtillräcklig och intellektuell karaktär i berättelsen. Hon gestaltas som vacker men anspelar inte på sin skönhet utan på sin position som drottning. Redan tidigt i serien går det att upptäcka manipulativa tendenser då hon försöker påverka andra karaktärer i avsnittet. Det går att argumentera för att hon framställs som mer intellektuell än de andra kvinnorna baserat på hennes ordval och handlingar. Cersei gör tydliga anspråk på makt i avsnittet och kan uppfattas som överordnad. Detta maktanspråk ger upphov till hennes kategorisering i denna studie som en *överordnad femininitet* då hon styr över sitt egna och andras liv. Cersei agerar utifrån likartade förväntade performativa handlingar som Sansa, men hennes är av en annan sort. Cerseis handlingar lever upp till de förväntningar som skapas kring henne utifrån ramverket av en överordnad femininitet och drottning. Ramverk hon även bidrar med att konstruera.

Arya Stark gestaltas som maskulin och intresserar sig för saker som en ung flicka av hennes status inte borde göra. Hon gestaltas som nyfiken och vägröjande. Baserat på de händelser för vilka hon får skulden under avsnittet. I denna studie kategoriseras hon som en *maskulin femininitet* då hon går emot den förväntade rollen av en ung

flicka av hennes kaliber. Denna representation förstärks i serien då den utspelas i en ridderlig miljö där ramverken för kvinnor är mycket snäva. Arya tenderar att bryta mot sin förväntade feminina roll då hennes gestaltning inte faller in under ramen som en ridderlig nobel flicka till skillnad från sin syster Sansa. Arya agerar inte med samma performativa handlingar som sin syster Sansa, utan hennes performativa handlingar iscensätter hennes maskulina femininitet vilken är mycket olik de andra valda karaktärerna.

Daenerys Tygarian gestaltas som oskuldsfull och skör och blir omedelbart tilldelad en passiv roll i introduktionsavsnittet i vilket hon inte har någon kontroll över sig själv eller sin kropp. Baserat på detta avsnitt tilldelas hon en passiv och *underordnad femininitet*, där hennes femininitetsideal styrs och definieras av det maskulina. De manliga karaktärerna blir tillskrivna en avgörande roll för hennes framställning och representation i berättandet. Hennes performativa handlingar är med och skapar hennes underordnade femininitet i relation till det maskulina. Daenerys underordnad konstruerar hennes femininitet och blir en essentiell del i hur karaktären berättas utifrån de manliga aktörerna i serien och inte henne själv.

7.2.1 Beskrivning av analyserat avsnitt:

Säsong 2 Avsnitt 4: Garden of Bones

Detta avsnitt kommer att användas för att undersöka Sansa Stark och Arya Stark

I avsnittet *Garden of Bones* (2.4) blir Sansa straffad av kungen (Den före detta kronprinsen), som hon är förlovad med, för sin brors förräderi mot tronen. Öppningssekvensen i scenen går ut på att kungen riktar en pilbåge mot Sansa som är sittandes på knä med tårar i ögonen. Hon förklarar för kungen att hon inte har någonting att göra med sin förrädiske bror men blir bestriden av ett vittne som vittnar om hennes brors handlingar mot kungariket. Kungen framför att det skulle skicka ett starkt budskap genom att döda henne men att hans mor, drottning Cersei, har insisterat på att hon måste behållas levande. Istället ber kungen en vakt att bestraffa henne genom att misshandla henne, men att låta bli hennes ansikte och säger ”I like her pretty”. Han drar upp sitt svärd för att påbörja ”bestrafningen” men blir avbruten av kungens rådgivare som kommer till Sansas räddning. Efter att ha skällt ut den unge kungen sträcker han ut sin hand till Sansa och de börjar promenera ut ur kungsallén. På väg ut ber kungens rådgivare Sansa om ursäkt och frågar ”Would you like an end

to this engagement?” Och Sansa svarar med tom blick: ”I’m loyal to King Joffrey, my one true love”

Vidare i avsnittet (2.4) har Arya blivit tilldelad rollen som Arry, en pojke som har blivit rekryterad för att tjäna The Night Watch. Rekrytören har klippt av hennes hår och gett henne den nya identiteten för att kunna återlämna henne till hennes familj. För att kunna fullgöra detta, och öka chanserna för sin överlevnad, måste hon ta rollen som en kille. I avsnittet får vi se Arya som blivit tillfångatagen och fängslad bland massa andra pojkar. Arya och de andra fångarna inväntar att bli torterade och förhörda gällande ett brott som skett i ett tidigare avsnitt. I en scen får vi se en av männen som bevakar fångarna gå fram för att välja ut en fånge. Denne utvalde fånge ska sedan bli torterad och avrättad då ingen erkänner till brottet som har skett. Arya ställer sig, med rädsla i ögonen, med ryggen mot mannen för att undvika att bli vald. Hon lyckas och får istället se en annan av pojkarna bli torterad och mördad. Scenen avslutas med att Arya upprepar en uppsättning namn; listan på alla de fiender som hon ska hämnas på.

7.2.2 Analys: Sansa Stark

Huvudelementen i avsnittet (2.4) handlar om att det maskulina utövar ett starkt förtryck mot Sansa, samtidigt som hon inte framför något motstånd utan passivt tillmötesgår förtrycket. Sansa används som ett politiskt redskap för att påverka hennes bror, som har angripit tronen. Hennes position och titel vägs inte in, hennes enda värde ligger i hennes skönhet. Detta kan upptäckas genom uttalandet ”Leave her face, I like her pretty”. Det maskulina i denna scen är inte enbart förövaren utan även räddaren i berättandet, kungens rådgivare som ingriper och förhindrar misshandeln. I den avslutande dialogen i scenen redogör Sansa sin kärlek för kungen trots det som precis har hänt. Berättelsen följer de tydliga strukturerna av ett tillstånd av bristande jämvikt, som leder till ett nytt och annorlunda tillstånd av jämvikt.

Scenens explicita mening är främst att det kvinnliga står till mannens förfogande. I denna scen med det politiska syftet för att påverka Sansas bror. Narrativet i scenen påvisar en konflikt mellan kungen och Sansas bror, trots att Sansa inte har något med konflikten att göra ställs hon maktlöst till svars. De meningsbärande enheterna som är

relevanta i undersökandet är förtrycket och våldet som Sansa blir utsatt för. Hennes passivitet är ett tema som genomsyrar hela scenen där hon ber om frigörelse från sin brors brott mot kungariket. Trots att hon är oskyldig och förlovad med kungen blir hon extremt utsatt och förnedrad av honom, vilket tydligt indikerar hennes låga värde. Generellt sätt så är kvinnor i serien utsatta och underordnade männens våldsamma tendenser, däremot går det att argumentera för att Sansa inte borde blivit utsatt på detta vis baserat på sin ställning gentemot kungen. Denna scen är representativ för att porträttera hur det maskulina framför ett strukturellt förtryck mot det feminina, oavsett position och titel, där kampen om överlevnad och makt är central.

Sansas gestaltning i avsnittet kan definieras som stereotyp–utifrån de essentiella karaktärsdrag som representeras som absoluta. Hennes traditionella femininitet, vilken innehåller karaktärsdrag som naivitet, skörhet och passivitet, ger upphov till att hon blir använd som ett politiskt redskap. Samtidigt går det att betrakta Sansas gestaltning som icke stereotyp utifrån slutsekvensen av scenen, där hon framför sin förälskelse till kungen trots det som precis hade hänt. Denna sekvens indikerar på en utveckling i Sansas gestaltning, där hon framför manipulativa tendenser för att överleva med sin femininitet som täckmantel. Genom att fortfarande manifestera hennes kärlek för kungen trots det som precis hänt. Detta påvisar hennes styrka och dualitet som karaktär, där hon på sin traditionella femininitet, trots att en förändring har skett i hennes karaktär. För att kunna överleva påstår hon sig fortfarande älska kungen och idén kring deras romans. Sansa är en femininitet som skulle kunna definieras inom Paechters hyperfemininitet; en kvinna som utövar en stark femininitet då hon är väldigt feminin som karaktär. Denna femininitet i sig innehåller inte någon makt vilket också gestaltas i explicit mening i berättandet av henne.

Hur gestaltas Sansas i relation till överlevnad och makt?

Passiviteten och hjälplösheten Sansa uttrycker i scenen indikerar hur lite makt hennes karaktär har i explicit mening. Passiviteten som Sansas gestaltning förmedlar bör inte ses som enbart maktlöshet och svaghet i en implicit mening, utan som en annan form av styrka. Sansas visar liten eller näst till ingen yttre styrka. Hon faller inte in under ramen som ”en typiskt stark femininitet”, men detta gör henne inte svag, utan annorlunda i sitt uppvisande av styrka. Jag vill påstå att hennes styrka ligger i förmågan att kunna anpassa sig och hitta situationella lösningar inom sitt sinne för att

överleva. Vi talar alltså om en inre styrka. Hur hon agerar och gestaltas i scenen är enbart ett resultat av hennes sätt att överleva och finna makt inom sig själv för att kunna handskas med traumat. En ytterligare upptäckt gällande hennes femininitet och hur hon finner makt i den är en form av "inre" makt vilken framstår som mer feminin än de yttre maktanspråk som tenderar att vara maskulint kopplade i serien. På grund av denna feminina makt som hon visat tenderar Sansas gestaltning konstruera henne som svag, underordnad och utnyttjbar, och hennes berättande som styrt av andra karaktärer, vilka använder henne med politiska syften. Sansa är nog bland de mest utsatta karaktärerna i den hyper-maskulina världen hon lever i och jag skulle vilja argumentera att hennes passivitet blir hennes överlevnadsmetod och styrka.

Sansas gestaltning gällande hennes femininitetsideal representeras i introduktionsavsnittet som något traditionellt, naivt, underordnat och svagt, men hon lyckas finna styrka i sin femininitet vilket ger henne upphov till den romans som hon efterlängtat hela sitt liv. Vidare i säsong två i avsnittet *Garden of Bones* blir detta femininitetsideal det som får henne att överleva, genom att kunna anpassa sig och hitta styrkan att inte strida mot förtrycket då det skulle förvärra hennes situation i serien. Valet att inte strida kan medföra en representation av svaghet. Samtidigt som jag anser att en strid i sig erhåller makt, så manifesterar Sansas gestaltning annan slags makt. Att kontrollera och desarmera en sådan situation kräver minst lika mycket styrka på en explicit nivå. Sansas karaktär skiljer sig från de andra karaktärerna i relation till jakten efter makt. De övriga karaktärerna i serien erkänner de begränsningar de har som kvinnor, samtidigt som de försöker att försäkra makt på något sätt. Sansa som tidigare styrdes av jakten efter kärlek, utifrån hennes traditionella femininitetsideal, har inte samma relation till jakten efter makt, och därför skiljer hon sig från resterande karaktärer. Denna styrande faktor i hennes gestaltning har under säsongen utvecklats från en jakten efter kärlek till jakten efter överlevnad. På grund av detta finns det lite utrymme för henne att sträva efter någon annan makt än makten över sig själv och sitt egna liv som alltid tycks vara i någon annans händer. Detta blir ett grundläggande tema i sättet Sansa gestaltas och iscensätts i scenen.

7.2.3 Analys: Arya Stark

Huvudelementet i avsnittet *Garden of Bones* (2.4) är hur Arya i kampen om överlevnad, har lagt ifrån sig sin kvinnlighet och istället anammat identiteten av en pojke. Arya har tagit identiteten som Arry i sin rädsla för avrättning och våld, men även på grund av sin vilja till hämnd. Denna rädsla och hennes nyfunna vilja för hämnd genomsyrar avsnittet och Aryas gestaltning.

Avsnittets explicita mening berättar hur Aryas femininitet framställs som ett hot. För att överleva måste hon konstruera en ny identitet. Hennes karaktär har samma handlingsmönster som tidigare. Den enda skillnaden som framstår genom denna gestaltning är hur andra behandlar henne på grund av hennes nya identitet som pojke. Detta visar intressant nog hur hennes karaktär lyckas bli sedd som ett annat kön utan att hon behöver förändra sig själv personlighetsmässigt. Aryas *maskulina femininitet* medför en dubbel identitet som resulterar i att hennes karaktär alltid kunnat bli uppfattad som en pojke. Hennes gestaltning och konstruerade dubbla identitet väcker en viss problematik kring hur hon bör definieras. Hennes maskulina tendenser skulle kunna indikera på att hennes genus är konstruerad som en killes. Dock skapar detta en konflikt då hon själv inte valt att bli identifierad som Arry i serien utan blivit tvungen att konstruera den identiteten för sin överlevnad.

Hur Gestaltas Arya i relation till makt och överlevnad?

Det *maskulina femininitetsideal* som tillskrivs Arya styr hennes gestaltning och handlingar i serien. Arya påvisar en stor skillnad från sin syster då hon trotsar de feminiserade idealen som en flicka bör ha, och istället experimenterar med sin könsroll. Detta indikerar på en makt som hon väljer att tillskriva sig själv och de valen hon gör i konstruktionen av sin identitet. Aryas maskulina ideal utvecklas och blir bara starkare, vilket också tyder på hur hennes inre makt förstärks. Det går även att upptäcka makt inom dualismen att kunna bli sedd som två olika kön. Arya är en karaktär i implicit mening som är svår att definiera då jag anser att hon framställs som ett mellanting, varken pojke eller flicka. Hennes karaktär anser sin könsroll och kvinnlighet att vara en svaghet, som det gestaltas starkt under berättandet av henne under seriens gång. Arya är en karaktär som är svår att definiera då hon införlivar en förmåga att visas som både man och kvinna. Aryas gestaltning präglas av hennes försök till att konstruera sitt genus. I det första avsnittet har hon inte samma form av

utrymme för sitt uppvisande. Utvecklingen i hennes berättande pekar på att hennes maskuliniserade femininitet blir hennes räddning och essentiell för hennes överlevnad. Med antagandet om att Arya har en stor inre makt inom sig själv är hennes gestaltning starkt påverkad av det maskulina i serien, genom kontrollen det har över henne. Det är det maskulina i serien som tilldelar henne identiteten Arya och inte hon själv vilket också medför problematik. Den makt som tillskrivs karaktären genom sin dualism blir tvetydlig då valet att "byta" identitet och kön inte är något självmant utan konstruerat av det maskulina. Jag anser att Aryas makt ligger i att kunna vara en femininitet, men inte behöva definieras som detta, på grund av de begränsningar hon måste motstå i och med denna definition. Det framgår aldrig att hon självmant vill vara en pojke, utan hon strävar enbart efter i implicit mening att inte behöva bli begränsad som en flicka. Aryas gestaltning är ett exempel på Butlers antagande om hur en framtida femininitet kommer att definieras i symboliken. En femininitet som har flera möjligheter och befriats från singularnormen. Detta ger upphov till en ny upptäckt, kanske bör Arya inte tilldelas sitt *maskulina femininitetsideal* utan kategoriseras som en *obunden femininitet*. Utifrån postfeminismen så definieras Arya inte som enbart obunden, utan en framtida representation av vad kvinnor kan komma att definieras som utifrån Butlers teorier.

7.3.1 Beskrivning av analyserad avsnitt:

Säsong 3 avsnitt 4: Now his Watch is Ended

Detta avsnitt kommer att användas för att undersöka Cersei Lannister och Deanerys Tygarian.

I avsnittet *And now his watch is ended* (3.4) blir Cersei konfronterad med det som hon har kämpat emot hela sitt liv; den manliga dominansen. Hennes position som drottning står på spel då avsnittet går ut på hur hon ska lyckas behålla eller få en ny makt som säkrar hennes tidigare position som drottning rent inflytelsemässigt. Cersei håller på att planera sin sons bröllop, det vill säga den nya kungen, som ska gifta sig. Detta utfaller i krönandet av en ny drottning. I sekvensen diskuterar hon med en ytterligare karaktär, Olenna Tyrell, kring hur världen de lever i tillhör männen i deras liv. Olenna anser denna hierarki av manligt styre vara löjlig varpå Cersei uppjagat förklarar att gudarna har valt att skapa världen så.

Cersei's tvillingbror Jamie har i avsnittet blivit kidnappad, och vi ser Cersei diskutera hur de ska få tillbaka honom med sin far, en av seriens mäktigaste monarker. Cersei kräver att hennes far ska ge henne sitt ord för att göra allt för att få tillbaka honom. Han försäkrar henne att han ska göra detta då Jamie är äldste son och arvinge till deras imperium. Detta leder till en ny diskussion där Cersei svarar upprörd: "Did it ever occur to you that I deserve you confidence and trust, not your sons". Vidare förklarar hon sin till far att år efter år har hon tagit del av lärdomar kring hur man ska styra, lärdomar om deras arv och vad det innebär att vara en ledare, precis som sina bröder. Hon ifrågasätter om han någonsin tänkt på att hans dotter är den enda som har lyssnat, och levt utifrån dessa regler och lärdomar. Cersei konstaterar att hans dotter är den som har mest att bidra med till hans arv som han älskar så mycket mer än sina barn. Hennes far svarar genom att säga: "I don't trust you because you are a woman, I don't trust you because you're not as smart as you think".

Vidare i avsnittet *And now his watch is ended* (3.4) ska Daenerys som nu har kläckt tre drakar och kallas för *Mother of Dragons*, köpa en armé i utbyte mot en av sina drakar. I avsnittet blir hon tilldelad ett redskap vid namn "piskan". Den som håller i piskan kontrollerar armén. Vid utbytet säger slavmästaren "The bitch has her army" på valerian, ett språk som Daenerys inte sägs kunna vid detta tillfälle och användandet av en tolk emellan henne och slavmästaren är essentiell för kommunikationen. Daenerys prövar "piskan" och ber sin nyköpta armé att träda fram. Vid detta tillfälle upplever slavmästaren problem med sin drake och skriker till tolken "Tell the bitch her beast won't come". Till allas förvåning svarar Daenerys på valerian med sträng ton att en drake är ingen slav. Alla karaktärer i scenen blir häpnade när det framgår att Daenerys talar språket valerian och slavmästaren frågar ilsket "You speak valerian?" Daenerys berättar att hon är av nobelt blod och att språket som talas är hennes modersmål. Vid detta tillfälle beordrar hon sin armé att mörda de tidigare slavägarna, andra soldater och varje man som bär ett svärd och slutligen att frisläppa andra slavar. Den tidigare slavägaren utropar "Kill her, kill her" och Daenerys svarar genom att på ett icke igenkännbart språk be draken elda upp sin nye ägare. Efter att slavägaren och soldaterna är dödade framför hon till sin nya armé att de inte längre är slavar för piskan utan fria män. Hon ger dem ett val där de antingen kan lämna armén eller slåss för henne som fria män. Scenen avslutas med att soldaterna slår i marken med sina spjut som en form av hyllning och acceptans.

7.3.2 Analys: Cersei Lannister

Huvudelementet i avsnittet *Now his watch is ended* (3.4) är Cerseis strävan efter makt då hennes tid som drottning snart är över. Hennes femininitet i avsnittet är under ständig påminnelse om att hon är underordnad männen på grund av sitt kön. Cersei är mycket politiskt ambitiös och har lyckats åstadkomma en mäktig position i serien. Trots detta visar hon en underkastelse till männen genom att uttrycka att hennes underordnade ställning är gudarnas vilja. Ett ytterligare element i berättandet av Cersei är hur hon föraktar den maskulina dominansen när hon talar med sin far gällande arvet av deras imperium och hur hon, trots sitt biologiska kön, anser sig själv vara mer kvalificerad och kapabel till att styra landet och familjens arv än sina bröder.

Avsnittets explicita mening handlar om hur Cerseis står i spänningsläge till sitt tidigare maktfulla och överordnade femininitetsideal. Hennes femininitet konstrueras av hennes titel som drottning och om det skulle det gå förlorat skulle även hennes överordnade femininitetsideal göra det. Hennes handlingar och gestaltning styrs av rädslan kring att mista sitt femininitetsideal och det maktanspråk som hon erhåller. Det går även att upptäcka en form av avsky och rädsla till att bli sedd som enbart en "kvinna" genom hennes starka reaktion då hon sätts i relation till det maskulina. Till skillnad från andra karaktärer i serien handlar Cerseis överlevnad inte om en absolut överlevnad där hennes liv står på spel. Hennes överlevnad handlar om kampen kring att överleva som en överordnad femininitet i den hypermaskulina värld hon lever i. Cerseis *överordnade femininitet* och gestaltandet av henne som karaktär i narrativet kan tendera att representeras som stereotyp. Den stereotypa representationen är av en ondskefull drottning som endast strävar efter att säkra sin egen makt. Hon tillskrivs ett ondskefullt ideal på grund av sin konstanta jakt efter mer makt som kan uppfattas som något hotfullt i relation till det maskulina. Hennes gestaltning går ut på att finna en ny maktposition för att kunna behålla sin femininitet som överordnad. Cerseis femininitet konstrueras främst av hennes kommunikativa praktiker då hon inte spelar på sin skönhet, kvinnlighet och sällan sexualitet. Argumentet kring femininitet som en kroppslig företeelse stämmer alltså inte in på berättandet av henne som karaktär.

Hur gestaltas Cersei i relation till överlevnad och makt?

Cerseis gestaltning präglas av hennes vilja att uppnå makt, vilket resulterar i att hon är begränsad av sitt kön och endast kan uppnå makt på ”feminina sätt”. Hennes främsta verktyg till att få makt över andra är genom manipulation, vilket starkt präglar hennes karaktär och handlingar i berättandet av henne. Cerseis konstruerade femininitet är en återspeglning av det samhälle som hon vuxit upp i, där hennes liv har varit fyllt av motgångar på grund av hennes kön som kvinna. Trots detta har hon lyckats åstadkomma ett starkt och maktfullt femininitetsideal, samtidigt som hon får utrymme att vara politiskt ambitiös och utöva makt i serien. Det går att argumentera för att Cersei redan är så högt uppsatt som en kvinna kan bli, och att jakten borde ta slut. Trots detta begränsar hennes karaktär inte sig själv i sökandet efter makt. Rädslan kan också ses som ett styrande motiv i konstruerandet av hennes karaktär då allt hon har jobbat för hela sitt liv, kan tas ifrån henne. Hennes femininitetsideal kan uppfattas innehålla maskulina tendenser, som är strakt kopplat till makt i serien. Med all denna makt kan hon framstå som maskulin, inte till utseendet, men i hennes handlingar. De beslut hon fattar samt den position hon tar i relation till dessa visar hur hon är hänsynslös i sin vilja att uppnå sina mål.

7.3.3 Analys: Daenerys Tygarian

Huvudelementet i avsnittet *Now his watch is ended (3.4.)* är Daenerys jakt på en ny armé som ska kunna stödja henne i kampen om tronen. Ett ytterligare element är hur Daenerys förhindrar förtryck mot henne och ställer folk tills svars för sina brott. En maktkamp präglar scenen där en femininitet och en maskulinitet står i konflikt med varandra. Båda parter försöker att utöva ett förtryck mot varandra genom skällsord, utövandet av våld, och slutligen i försöket att eliminera den andre. Vedergällning genomsyrar hela scenen då hämnden är en fundamental explicit faktor som påverkar Daenerys gestaltning.

Daenerys introduceras som en *underordnad femininitet* i pilot avsnittet, men har nu omskapats till en *överordnad femininitet*, lik drottning Cersei. I det första avsnittet var de manliga karaktärerna essentiella för Daenerys framställning då de kontrollerade hennes berättande. Daenerys tidigare gestaltning som en passiv, svag och underordnad karaktär har nu förändrats till en våldsam, maktfull och rättvisedriver karaktär. Hon har blivit en monark i kampen om tronen. Hon är den enda kvinnan

som når upp till ett maktanspråk på samma plan som männen i serien. Postfeminismen redogör för att könen är dubbla, ombytliga och flytande. Detta förankras i representationerna kring Daenerys karaktär i serien. Hon är argumenterbart den mest flytande representationen av en femininitet av kvinnorna i serien.

Hur gestaltas Daenerys i relation till överlevnad och makt?

Maktkampen som utspelar sig i avsnittet ger upphov till det förtryck som utövas mot Daenerys femininitet. Det går att identifiera förtrycket genom handlingarna hos både Daenerys och slavhandlaren så de står i konflikt med varandra. Daenerys karaktär har blivit så mäktig att hon står i spänningsläge till det maskulina som mer eller mindre styr den fiktiva världen som *Game of Thrones* utspelar sig i. Hennes makt är alltså ett hot, inte enbart i kampen om tronen utan även mot den maskulina dominansen i serien. Hennes drakar kan ses som en livsgaranti och därav blir överlevnad inte en drivande faktor utan makt präglar berättandet och gestaltningen av Daenerys karaktär. Trots att hon blir hotad till livet av slavägaren så har hon en väldigt säkrad position i avsnittet. I avsnittet manifesterar hon sin makt både genom våld och kunskap. Våldet manifesteras då hon beordrar armén att döda de tidigare slavägarna och kunskap genom att tala språket.

Daenerys tre drakar står som grund för hennes *överordnade femininitet* då de är extremt sällsynta och maktfulla. Jag anser att hennes tidigare underordnade karaktär, som existerade innan drakarna fanns med i bilden, har mer eller mindre tillskrivits ett övermänniskligt ideal som applicerats på hennes femininitet. Den nya karaktären, den så kallade *The Mother of Dragons*, kan ses som en förbättring samt en armering av den tidigare Daenerys. Denna förändring ger inte upphov till en mer maskulin gestaltning av Daenerys, utseendemässigt. Hon gestaltas fortfarande som mycket feminin, vacker, lustfylld och kvinnlig. Gill redogör för att kvinnor i maktpositioner fortfarande objektifieras som väldigt kvinnliga, för att jämna ut spänningsförhållandet mellan det manliga och kvinnliga i sina tidigare studier av andra populärkulturella serier som inte varit av genren fantasy. Detta tyder på att *Game of Thrones* reproducerar denna objektifiering som tydligt framgår i Daenerys gestaltning. Antagandet om att Daenerys är övermännisklig kan vara svår att upptäcka, på grund av att hon fortfarande framställs som extremt kvinnlig. Denna övermännisklighet framför i sin tur en

problematik kring Daenerys. Kan vi fortfarande definiera henne som en vanlig kvinnlig huvudkaraktär, eller om hon bör ses som något annat? Jag skulle vilja argumentera för att denna "övermänsklig" i relation till det maskulina, gett upphov till en maktkategorisering i serien ekvivalent till den hegemoniska maskuliniteten; den högst värderade maskuliniteten.

Som nämnt i teoridelen kan femininiteter inte kategoriseras på samma sätt som maskuliniteter, då de är konstruerade av en mängd olika negationer av det maskulina och inte medför någon kulturell makt eller patriarkat. En sorts hegemonisk femininitet kan alltså inte existera. Skulle vi däremot definiera Daenerys som en övermänsklig- eller artificiell karaktär, baserat på de drakar hon erhåller och styrkan som kommer med deras karaktär skulle Daenerys *överordnade femininitet* istället definieras på ett likvärdigt sätt som den *mäktigaste maskuliniteten*. Detta antagande baseras på att hennes makt i serien som värderas otroligt högt och jag anser även att hennes karaktär erhåller implicita hegemoniska krafter som manifesteras genom makten hon har i serien. Berättandet av henne med drakar innehåller i sig dessutom makt. Då denna studie utgår ifrån ett postfeministiskt perspektiv gör Daenerys performativa handlingar henne till en kvinna. De kommunikativa praktikerna som hon har i narrativet gestaltar henne fortfarande som väldigt feminin i hennes representation, vilket strider mot antagandet om att hon bör ses som en övermänsklig typ av karaktär som är obunden från kön.

8.0 Slutsats och slutdiskussion

8.1 Vilka femininiteter premieras i serien?

Den narrativa analysen indikerar att de olika karaktärerna och deras femininiteter premieras på olika sätt. Gemensamt för alla femininiteter är att de erhåller en specifik typ av kraft, vilket gör dem till väldigt starka karaktärer i den hyper-maskulina världen som *Game of Thrones* utspelar sig i. De skiljer sig från männen och från varandra vilket resulterar i att de premieras med alternativa styrkor som enbart de besitter. Det går att kategorisera mina fyra karaktärer i två typer av femininitetsrepresentationer. Den första kategorin består av karaktärer med en mer stereotyp representation som berättas och styrs i relation till andra karaktärer i serien, främst männen. Dessa två karaktärer är Cersei och Sansa. Trots att deras femininiteter

skiljer sig åt är de mer stereotypt gestaltade i serien än Arya och Daenerys, som skulle kunna kategoriseras som de femininiteter som styr över sina öden och val i serien gällande konstruktionen av sitt kön. Detta gäller främst Daenerys och hennes gestaltning, men Arya gestaltning som obunden till kön faller också in under denna kategori.

Cersei, som är en *överordnad femininitet*, är en femininitet som gynnas genom att tillskrivas en överlevnadsgaranti när det kommer till hennes faktiska liv. Hennes överlevnad går istället ut på att behålla sin tidigare makt som hon har åstadkommit, vilket i kontrast till de andra karaktärerna som kämpar för överlevnad, starkt tyder på att hennes femininitet är en som premieras högt. Cerseis använder sig av manipulation och tendenser av egoism i sökandet på makt, vilket i sin tur kan leda till att man inte fattar samma tycke för henne som för vissa andra kvinnliga karaktärer. Cersei gynnas av att hon är högt uppsatt och en av de mäktigaste kvinnorna i berättandet av serien. Samtidigt har hon lite makt över sitt eget liv vilket vi får se i avsnittet där hennes titel står i spänningsläge. Som tidigare fastställt indikerar min analys att Cerseis gestaltning i serien är stereotyp som en ilsken drottning som enbart strävar efter sina egennyttiga mål. Den stereotypa representationen av hennes karaktär kan tänkas missgynna henne i relation till hur hon uppfattas av tittare. Hur publiken uppfattar karaktärerna är mindre relativt, men berör min studies problemformulering och tas därför upp i detta stycke för att redogöra för den splittrade kvinnosynen. Vi kan ställa oss frågan varför vi målar upp överordnande femininiteter i jakt efter makt som något ondskefullt och avvikande. Cerseis karaktär porträtterar en problematik som präglar stereotyper gällande kvinnor som är överordnande. De mer eller mindre demoniseras och blir tillskrivna ett ondskefullt ideal på grund av sin styrka eller strävan efter mer makt. Den narrativa analysen indikerar på att Cerseis karaktär premieras genom att gå emot det maktideal en kvinna tillskrivs i världen genom den konstanta strävan efter en makt som står i spänningsläge till det maskulina på grund av dess överordnad. Rosalind Gill redogör för hur spänningsförhållandet mellan det manliga och det kvinnliga jämnas ut när en kvinna framställs som framgångsrik och mäktig, trots att hon fortfarande objektifieras som väldigt kvinnlig, sexuell och lustfylld. Cersei, som inte gestaltas som lustfylld eller feminin, utan snarare som kall och ondskefull är enbart ett försök att jämna ut spänningsförhållandet som hon skapar med sitt överordnade ideal i relation till det maskulina.

Sansa faller, precis som Cersei, in under ramen som en stereotyp representation, då hennes *traditionella femininitet* underordnas det maskulina i serien. Hon är styrd av de andra karaktärerna. Sansas karaktär och femininitetsideal utifrån indexet, som redogörs för i bakgrunden, anses vara den mest hatade karaktären hos publiken. Jag anser att hennes placering beror på att hennes femininitet utövar en slags inre makt i serien. Detta kan uppfattas som ”svagt” eller väldigt ”feminint”. Den makt som utövas i serien kan ofta uppfattas innehålla maskulina tendenser, något som aldrig konstrueras i berättandet av Sansa. Min slutats är att hennes extremt feminina karaktär och sätt att finna styrka inom sig själv skapar ideologiska argument som kopplas till svaghet. Detta står i sin tur som grund för grund för hennes placering i indexet. Sansa är alltså den femininitet som premieras minst i serien i relation till de andra karaktärerna.

Sansas karaktär premieras dock genom förmågan att kunna anpassa sig, en förmåga som blir essentiell för hennes överlevnad. Hennes traditionella femininitet utvecklas i serien och hon tillskrivs förmågan att kunna anpassa sig till varje situation med sitt femininitetsideal som kamouflage. Hennes utveckling tyder på att det traditionella femininitetsidealet som blivit hennes överlevnadsmekanism har inkorporerats med manipulativa tendenser som tydligt syns i hur hon konstrueras och anpassar sig. I Sansa finner vi samma tendens av demoniseringen av vissa femininiteter som vi finner hos Cersei, men hos Sansa beror detta på hennes underordnad istället för hennes jakt efter makt. Både Cersei och Sansa är kvinnor som är stereotypt konstruerade trots att de är varandras motsatser. Detta indikerar att det varken är det maktfulla eller det svaga som demoniseras, utan den stereotypa representationen av kvinnlighet som präglas av missgynnande i relation till hur de uppfattas.

Daenerys är en av de femininiteter som, enligt min analys, premieras högst. Problematiken som uppstår med henne är hennes övernaturliga tendenser som ger henne ett övertag som ingen annan i serien erhåller. Hon överordnas alla övriga femininiteter och maskuliniteter genom inkorporerandet av artificiella figurer som drakar i hennes berättande. Hon blir inte längre bunden till sitt kön utan definieras som ”*The Mother of Dragons*”. Hennes representation är den mest fantasy-präglade av de valda karaktärerna vilket också indikerar hur den gynnas i relation till

överlevnad och makt. Hennes feminina gestaltning i kombination med makten som hon erhåller och karaktärsdragen i hennes berättande påvisar en otroligt gynnsam representation av en femininitet i den mansdominerade världen. Hennes styrka som kvinna och rättvishet argumenterar för varför tittare skulle kunna kategorisera henne som en feministisk ikon.

Aryas femininitet premieras genom sin dualism, att inte behöva vara bunden till sitt kön som kvinna/flicka, utan möjligheten att vara dubbel och flytande. Detta är även en stor indikator till hennes popularitet. Hennes karaktär gynnas i hur hon lyckas överleva genom att erhålla makten att kunna experimentera med sitt kön och sin femininitet. Varför Arya anses vara den mest omtyckta karaktären utifrån indexet är enligt mig att hennes flytande representation är uppnåbar. Hennes karaktär i implicit mening framför en representation som alla skulle kunna anamma. En representation där kvinnlighet inte begränsas, utan har flera möjligheter. Befriad från de krav och ordningar som tvingar femininiteter att vara i singularform.

Min slutsats gällande de femininiteter som premieras mest i serien är de som har störst makt över sig själva, vilket är de mest flytande karaktärerna och deras femininiteter. Min studie tyder på att makt i sig inte gynnar karaktärerna mest i *Game of Thrones*, utan makt över sig själv och sitt öde tycks vara det som premieras allra högt. Därför blir de två karaktärerna de som premieras högt utifrån deras femininiteter Daenerys och Arya. Detta medför i sig en problematik då Daenerys och Cersei båda blev tilldelade en *överordnad femininitet*. Skillnaden är att Daenerys, som nämnts i analysen, erhåller implicita hegemoniska krafter som manifesteras genom hennes karaktärs styrka. Detta är något som Cersei saknar. Daenerys karaktär har alltså full makt över sig och sin karaktär i serien till skillnad från Cersei, som är starkt beroende andra faktorer. Arya är den som förtydligar konstruktionen av genus mest i serien. Genom att inte vilja identifiera sig som en pojke, men samtidigt avvisa typiska feminina attribut är hennes karaktär obunden till normer och förväntningar kring hur hennes femininitet bör definieras, vilket i sig erhåller den tyngsta och största makten över sig själv.

8.2 Slutord

Den genomförda narrativa analysen behandlar hur de olika karaktärerna och deras femininiteter kan förstås i relation till makt och överlevnad utifrån deras femininitetsideal. Alla karaktärs femininitet står i grund för hur de tillskrivs sina identiteter och berättas i serien. Det strukturella förtrycket av kvinnor och våldsinslagen som framgår i serien påvisar antagandet om att Westeros är starkt kvinnofientligt. Detta antagande medför i sin tur en värld där karaktärer gestaltas på ett realistiskt sätt där de patriarkala samhällsstrukturerna styr alla karaktärer, män som kvinnor. Det går att upptäcka liknande tendenser i våra egna samhällen som kan tänkas ha inspirerat serien. Dessa förstärks givetvis av seriens genre – fantasy och den medeltida värld som serien utspelar sig i.

Representationerna i *Game of Thrones* bör inte tillskrivas som fullt "fiktiva" utan som alternativa, bortsett från vissa sagolikheter, och möjligtvis extrema med inspiration från vissa mansdominerade strukturer tagna från vår egen värld. Dessa strukturer styr narrativet och blir som ett ramverk för hur kvinnorna får operationaliseras i serien. Dessa ramverk och regler blir även mer brytbara genom genren som i sin tur medför att de kan bryta sig fria och gestaltas mer nyanserat. Exempel på detta är karaktärerna Daenerys och/eller Arya. Karaktärernas femininiteter i serien är essentiella för konstruktionen av deras berättande. Den flytande representationen av olika och annorlunda typer av femininiteter styr både berättandet, och är enligt mig, är en stor anledning till seriens framgång. Det bidrar även till en viss förvirring kring var man ska positionera sig gällande kvinnosynen som uppvisas. Oavsett om man förhåller sig positivt eller negativt till de argumenterbart annorlunda, spännande och komplexa representationerna av kvinnor så är det en drivande faktor till seriens framgång. Narrativet framför olika kvinnotyper som förmedlar styrkor på olika sätt. Den distinkta skillnaden mellan maktutövandet av de kvinnliga karaktärerna och vad för typ av makt de erhåller resulterar i publikens splittrade åsikter angående hur de ska förhålla sig till seriens kvinnor. Min studie indikerar på att kvinnorepresentationen i serien är komplex men påvisar en enorm styrka hos karaktärerna som även går att hitta i vår egen värld. Våra genus är starka på olika sätt i vårt eget samhälle, precis som de är i *Game of Thrones*, vilket leder till en realistisk gestaltning av femininiteter i relation till makt och överlevnad trots att dessa gestaltningar existerar i en fantasy värld.

8.3 Förslag till vidare forskning

Undersökningen i denna uppsats har på grund av antalet karaktärer begränsats starkt vad gäller att gå ingående på varje karaktärs femininitet. I en utökad analys kring femininitet i relation till makt och överlevnad inom populärkultur skulle det vara fruktbart att analysera flera avsnitt med möjligtvis en eller två karaktärer för att undersöka hur de konstrueras på ett djupare plan. Den begränsade teoretiska ramen begränsar även analysresultatet, därför skulle det vara givande med fler teoretiska begrepp gällande femininitet. En akademisk kategorisering av femininitet är ett fält som fler borde undersöka då jag anser att det krävs mer forskning kring en akademisk indelning av femininiteter. En annan utgångspunkt som vidare forskning skulle kunna vara att undersöka femininiteter i relation till andra infallsvinklar än makt och överlevnad. Exempel på detta är att enbart undersöka det i relation till sexualitet, identifikation eller enbart i relation till maskulinitet. En ytterligare utökad analys skulle kunna applicera fler teoretiska perspektiv på serien då *Game of Thrones* är ett forskningsfält med många komplexa och intressanta representationer. Det narrativa perspektivet med sin tolkande natur ger upphov till en analys som inkopierar alla skeden i en berättelse från händelser till tankar. I en utökad analys skulle man kunna använda sig av en annan metod, exempelvis en tematisk innehållsanalys för att kunna undersöka femininiteter och dess strukturer på djupet och enbart fokusera på de teman som framkommer.

9.0 Källförteckning

Tryckta källor:

Butler, Judith (2010) *Gender Trouble*. London: Routledge

Gill, Rosalind (2007). *Gender and the media*. Cambridge: PolityHall,

Gripsrud, J. (2002). *Mediekulture- mediasamhälle*. Uddevalla: Daidalos AB.

Paechter, C. (2006) *Masculine femininities/femininemasculinities: power, identities and gender (Eds) Handbook of gender and education*. London, Routledge)

Stuart (red.) (1997). *Representation: cultural representations and signifying practices*. London: Sage

Selby, Keith & Cowdery, Ron (1995) *How to Study Television*. Hampshire: Palgrave

Sellnow, (2014), *The Rhetorical Power of Popular Culture*, Sage,

William Irwin & Henry Jacoby (2012) *Game of Thrones and Philosophy: Logic Cuts Deeper Than Swords*, New Jersey, John Wiley & Sons. Inc

Elektroniska källor:

Ulrika Dahl (2012): *Turning like a Femme: Figuring Critical Femininity Studies*, NORA - Nordic Journal of Feminist and Gender Research, 20:1, 57-64
URL: <http://dx.doi.org/10.1080/08038740.2011.650708>
Hämtad 2015-04-10

The Independent, Jess Denham, *Game of Thrones season 5: Emilia Clarke praises characters who 'accept their femininity*.
URL: <http://www.independent.co.uk/arts-entertainment/tv/news/game-of-thrones-season-5-emilia-clerke-praises-female-characters-who-accept-their-femininity-10165179.html>
Hämtad: 2015-04 -20

Entertainment Weekly, *The Likability Index: Ranking characters from 'Mad Men,' 'Game of Thrones,' 'Breaking Bad,' and more*
URL: <http://www.ew.com/article/2013/06/23/mad-men-game-of-thrones-breaking-bad-likeable-characters>
Hämtad: 2015-04-21

Dagens nyheter, Karl Dalén, *Rekordsiffror för nya "Game of thrones"*
URL: <http://www.dn.se/kultur-noje/film-tv/rekordsiffror-for-nya-game-of-thrones/>
Hämtad: 2015-04-21

Variety, Rick Kisedd, *'Game of Thrones' Ratings: HBO Show Returns With Series High*
URL: <http://variety.com/2015/tv/news/game-of-thrones-ratings-hbo-show-returns-with-series-high-1201471361/>
Hämtad: 2015-04-22

